

Na Marijine huzysczeńie.

Kněžo! huz naš rospominaſch, až my humrēſch dejmy, aby my mudre hordowali. Amen!

Tom žinſajſhem ſwějeńu! grońe Marijine huzysczeńie, a to to godla, až ta kněžna Marija, lězrownož jej to třeba ſeběſcho, dokučaž wona pſches ten Kristuſowý narod ſeběſcho ſezýsta hordowała, weto tak, ako druge žydowske ženſke, te dny ſwojog huzysczeńia abo ſwoje ſchescj ſezele ſa teju kaſiu motzaržala, a ako woni ſu kojnzu běchu, ſwojo zerkwine chojzeńie žaržala a Jeſuſha, ſwojog pěrwo-porožoneg ſyna tom Kněſu we tom templu předkſtawiła, a ten we tej kaſni hustawjony hopor ſa nogo dała jo. Pſcheto kuzda žydowska ženſka, kenz ſyna porožila běſcho, dejascho 40 dňow doma wostaſch; potom pak žaržascho wona ſwojo zerkwine hysche (3. Moſ. 12).

Stym jo ta kněžna Marija naſchym ſchescjijaňſkim ſchescj-ſezeleſtam rědnu předkpočaſti dała, kaf tež woni ſwoje ſchescj ſezele ſwojog ſtrowja a hužytka dla doma wostaſch, potom pak ſe ſwojimi žiſchiini do zerkwe hysch, a Bogu ſe žekowasch deje, až won žyvěńe a dobroſch nadnimi žynil a až jago ſa nimi pogledaňe jich wodnych hobsivarovalo jo, a až woni ſwoje žiſchi tom Kněſu we modleniu pſhiruzysch a powdaſch deje.

Gaž něto Jeſus a jago starejſchej we tom Jeruſalemkem templu běchu, ga pſchiže tež Simeon, kotaremuž